

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 07/9623 en 07/9624 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zwolle, van 24 mei 2007 in het geding tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 6 februari 2007 heeft de Minister van Justitie een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 24 mei 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, voor zover thans van belang, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 4 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 15 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. R.J.R. Hazen, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Lid van de enkelvoudige kamer

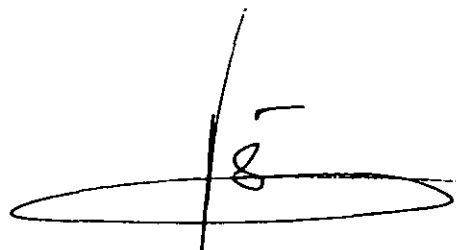
w.g. Hazen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 26 juni 2007

452

Verzonden: 26 JUNI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line at the bottom, and a stylized 'S' or 'V' shape in the center.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

nevenzittingsplaats Zwolle

sector bestuursrecht

voorzieningenrechter

regnr.:

Awb 07/9624 (voorlopige voorziening)

Awb 07/9623 (beroep)

AFSCHRIJF

UITSpraak

inzake:

geboren op
van Iraakse dan wel Syrische nationaliteit,
IND dossiernummer 9602.07.4048,
gemachtigde: mr. A.M.J.M. Louwerse, advocaat te Amsterdam,
verzoekster,

tegen:

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE,
als rechtsopvolger van de Minister van Justitie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. M.S. Veld,
ambtenaar ten departemente, verweerder.

1 Procesverloop

- 1.1 Op 2 november 2006 heeft verzoekster een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 6 februari 2006 heeft verweerder de aanvraag afgewezen, omdat Duitsland verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.
- 1.2 Bij brief van 2 maart 2007 is daartegen beroep ingesteld. Verzoekster mag de behandeling van het beroep niet in Nederland afwachten. Bij verzoekschrift van 2 maart 2007 is verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot in beroep is beslist.
- 1.3 Het verzoek is ter zitting van 24 april 2007 behandeld. Verzoekster is verschenen bij haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2 Overwegingen

- 2.1 De voorzieningenrechter stelt vast dat voldaan wordt aan de voorwaarden als bedoeld in artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb). De rechter zal toetsen of het beroep een redelijke kans van slagen heeft en of bij afweging van de betrokken belangen uitzetting van verzoekster in afwachting van de beslissing op beroep moet worden verboden.
- 2.2 Ingevolge artikel 30, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van deze wet, afgewezen, indien een ander land, partij bij het Vluchtelingenverdrag ingevolge een verdrag of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.
- 2.3 Duitsland heeft op 16 januari 2007 het terugnameverzoek aanvaard op grond van artikel 16, eerste lid, onder e, Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot

regnr: Awb 07/9624

-2-

vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna Vo 343/2003).

- 2.4 Verzoekster heeft aangevoerd dat de omstandigheid dat Duitsland zich akkoord heeft verklaard met terugname niet betekent dat onderzoek in de onderhavige procedure met betrekking tot de vraag welke lidstaat verantwoordelijk is achterwege kan blijven. Voorts heeft verzoekster naar voren gebracht dat sprake is van schending van de motiveringsplicht, nu in de beschikking niet wordt gemotiveerd op welke bepalingen verweerders stelling dat Duitsland verantwoordelijk is, is gebaseerd. In het voornemen wordt artikel 16, eerste lid, Vo 343/2003 genoemd en in de beschikking artikel 16, eerste lid, onder e, Vo 343/2003. Artikel 16 Vo 343/2003 geeft echter geen antwoord op de vraag welke lidstaat verantwoordelijk is. Verzoekster zegt niet bekend te zijn met een eventuele beslissing in de Duitse asielprocedure en stelt dat zij deze in elk geval niet heeft gehad. Gelet hierop berust de bewijslast voor wat betreft het bestaan van een Duitse asielbeschikking bij verweerder. Tenslotte heeft verzoekster zich gemotiveerd op het standpunt gesteld dat artikel 9 Vo 343/2003 dan wel artikel 10 Vo 343/2003 van toepassing is.
- 2.5 De voorzieningenrechter is van oordeel dat uit de dossierstukken genoegzaam blijkt dat verzoekster asielrechtelijk was uitgeprocedeerd in Nederland op het moment dat zij een asielaanvraag indiende in Duitsland. Dat verzoekster in 2004 asiel heeft aangevraagd in Duitsland blijkt uit het dactyloscopisch onderzoek van 3 november 2006 in het Eurodac-systeem alsmede uit de verklaringen die verzoekster daaromtrent zelf heeft afgelegd tijdens het gehoor van 6 november 2006 inzake de voorgenomen Dublinclaim. Blijkens het Eurodac Search Result hebben de Duitse autoriteiten een negatieve beschikking genomen op verzoeksters asielaanvraag. Onder deze omstandigheden is verweerder niet gehouden nader (schriftelijk) bewijs te leveren met betrekking tot (de afloop van) verzoeksters asielprocedure in Duitsland. Verweerder heeft de Duitse autoriteiten verzocht om verzoekster terug te nemen op grond van artikel 16, eerste lid, onder e, Vo 343/2003. De voorzieningenrechter is van oordeel dat verweerder in de bestreden beschikking kon en mocht volstaan met verwijzing naar dit artikel. Zoals reeds overwogen in rechtsoverweging 2.3 van deze uitspraak heeft Duitsland het terugnameverzoek aanvaard op grond van artikel 16, eerste lid, onder e, Vo 343/2003. De voorzieningenrechter is van oordeel dat in een geval als het onderhavige verweerder niet gehouden is zich ervan te vergewissen of de Duitse autoriteiten zich terecht verantwoordelijk achten voor de behandeling van de asielaanvraag. Bijzondere omstandigheden die tot een ander oordeel zouden moeten leiden, zijn niet aannemelijk geworden. Uit het voorgaande volgt dat verzoekster ten onrechte een beroep doet op toepassing van de artikelen 9 en 10 Vo 343/2003.
- 2.6 Gelet op het voorgaande dient het verzoek te worden afgewezen. Omdat nader onderzoek niet tot een andere uitkomst zal leiden, verklaart de voorzieningenrechter, met toepassing van artikel 8:86 Awb, tevens het beroep ongegrond.
- 2.7 Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het verzoek redelijkerwijs heeft moeten maken.

regnr: Awb 07/9624

-3-

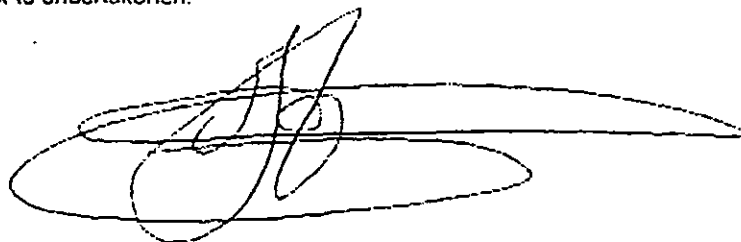
3 BESLISSING

De voorzieningenrechter

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af;
- verklaart het beroep, geregistreerd onder Awb 07/9623 ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. H. Heins en in het openbaar uitgesproken in
leggenwoordigheid van mr. B. de Vries als griffier op **24 MEI 2007**

De griffier is buiten slaat deze uitspraak te ondertekenen.

Tegen deze uitspraak, voorzover daarbij in de hoofdzaak is beslist, kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: **24 MEI 2007**

Hamerslag van Haren

Advocaten

PER POST EN PER FAX: 070 - 36 51 380

Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State

Postbus 16113

2500 BC DEN HAAG

mr R.J. Hamerslag
 mr E.L.M. van Haren
 mr S.D. Lugt
 mr A.C.M. Nesterveen
 mr I.J.M. Oomen
 mr A.M.J.M. Louwerse
 mr K.E. Geertsema
 mr N.C. Blomjous
 mr S. Wierink

mr H.M. Brink**

Onze referentie: 018228 AL

Amsterdam, 4 juni 2007

RAAD VAN STATE		ens mediator
INGEKOMEN		** in samenwerking met
3328-C		
- 4 JUN 2007		
ZAAKNR.	200703844	
AAN:	N3	
BEHANDELD: DD:	PAR:	

HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN**APPELSCHRIFT**

Hierbij verklaar ik, A.M.J.M. Louwerse, advocaat te Amsterdam, dat ik door appellante bepaaldelijk ben gevolmachtigd tot het instellen van het hoger beroep tegen de beslissing van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Zwolle van 24 mei 2007, AWB 07/9623, met het recht van substitutie bij het optreden in rechte. Appellante en belanghebbende is

geboren op

IND-nummer 9602.07.4048, wonende te

aan de

Ze kiest woonplaats aan het Damrak nr.

28/30 te Amsterdam (1012 LJ), ten kantore van A.M.J.M. Louwerse.

Appellante heeft op 2 november 2006 een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij beschikking van 6 februari 2007, verzonden op 8 februari 2007, heeft verweerder de asielaanvraag afgewezen. Bij beslissing van 24 mei 2007 heeft de rechtbank het beroep ongegrond verklaard. Appellante kan zich niet verenigen met de genoemde beslissing van de rechtbank en komt daarom tegen deze beslissing in hoger beroep. Voor de kosten van de rechtsbijstand is een toevoeging aangevraagd bij de Raad voor Rechtsbijstand te Amsterdam.

Hamerslag van Haren

Advocaten

Appellante verzoekt om in de gelegenheid te worden gesteld om een mondelinge toelichting te geven op het hoger beroepschrift.

Grief 1

Ten onrechte overweegt de rechtbank als in r.o. 2.5: *"De voorzieningenrechter is van oordeel dat verweerder in de bestreden beschikking kon en mocht volstaan met verwijzing naar dit artikel. Zoals reeds overwogen in rechtsoverweging 2.3 van deze uitspraak heeft Duitsland het terugnameverzoek aanvaard op grond van artikel 16, eerste lid, onder e, Vo 343/2003. De voorzieningenrechter is van oordeel dat in een geval als het onderhavige verweerder niet gehouden is zich ervan te vergewissen of de Duitse autoriteiten zich terecht verantwoordelijk achten voor de behandeling van de asielaanvraag. Bijzondere omstandigheden die tot een ander oordeel zouden moeten leiden, zijn niet aannemelijk geworden. Uit het voorgaande volgt dat verzoekster ten onrechte een beroep doet op toepassing van de artikelen 9 en 10 Vo 343/2003"*.

Toelichting:

De rechtbank miskent hiermee dat de relevante bepalingen in de Overeenkomst van Dublin rechtstreekse werking hebben, zie

- RvS 2 september 2005, 200505146 (overgelegd bij de beroepsgronden).

In de onderhavige zaak is Nederland verantwoordelijk voor de behandeling van de aanvraag, niet Duitsland.

De volgende feiten zijn niet in geschil tussen partijen:

Op 31 maart 1997 vroeg appellante asiel aan in Nederland. Op 24 juli 1997 werd de aanvraag afgewezen en op 16 december 2003 verklaarde de rechtbank het beroep ongegrond. Op 19 januari 2004 is appellante naar Duitsland vertrokken en op 9 maart 2004 heeft ze in Duitsland asiel gevraagd. In december 2005 is appellante opnieuw Nederland ingereisd en op 2 november 2006 heeft ze opnieuw in Nederland asiel gevraagd.

Hamerslag van Haren

Advocaten

Ten onrechte heeft verweerder de verantwoordelijkheid van Duitsland gebaseerd op het asielverzoek in Duitsland in 2004. Verweerder is ten onrechte voorbijgegaan aan de daaraan voorafgaande asielaanvraag in Nederland in 1997. Ingevolge art. 24 lid 2 van de Verordening had het asielverzoek in Nederland uit 1997 wél bij de beoordeling betrokken moeten worden.

Op grond van art. 29 van de Dublin Verordening moet worden geconcludeerd dat de verantwoordelijkheid voor het asielverzoek uit 1997 moet worden bepaald aan de hand van de Overeenkomst van Dublin. Op basis van het asielverzoek in Nederland in 1997 was Nederland ingevolge de Overeenkomst van Dublin verantwoordelijk voor de behandeling van dat verzoek. Wanneer een land eenmaal verantwoordelijk is, dan blijft dat in beginsel zo, zie ook art. 5 lid 2 van de Dublin Verordening. Er zijn in de onderhavige zaak geen omstandigheden op grond waarvan moet worden geconcludeerd dat dit in deze zaak anders is.

Met de behandeling door Duitsland van het in 2004 in Duitsland ingediende asielverzoek, is de verantwoordelijkheid van Nederland niet op grond van art. 3 lid 2 Dublin Verordening overgegaan op Duitsland op de grond dat Duitsland de behandeling van het asielverzoek uit 2004 vrijwillig aan zich heeft getrokken, althans niet in die zin dat dat aan appellante kan worden tegengeworpen. Immers:

Dan zou de uitspraak van uw Afdeling van 2 september 2005, 200505146 (overgelegd bij de beroepsgronden), anders hebben geluid. Immers, in die zaak had Duitsland onverplicht de behandeling van het eerdere asielverzoek aan zich getrokken. Toch betekende dat niet dat op grond van art. 3 van de Dublin Verordening Duitsland automatisch verantwoordelijk was, althans dat de asielzoeker daar niets meer tegenin kon brengen. Uit de genoemde uitspraak van uw Afdeling blijkt dat art. 3 van de Dublin Verordening niet in de weg staat aan een beroep van de asielzoeker op andere bepalingen van de Dublin Verordening die Nederland als verantwoordelijke lidstaat aanwijzen.

Hamerslag van Haren

Advocaten

Een andere visie zou ook niet te rijmen zijn met het rechtstreeks werkende karakter van de Dublin Verordening.

De uitspraken van de rechtbank, nevenzittingsplaats Zwolle die verweerder bij het verweerschrift in de beroepsprocedure heeft overgelegd zien overigens op een andere situatie dan de situatie in de onderhavige zaak, aangezien het in de door verweerder overgelegde uitspraken ging om eerdere asielverzoeken die waren ingediend in andere lidstaten onder de Overeenkomst van Dublin, die geen rechtstreekse werking had, terwijl het in de onderhavige zaak gaat om een eerder asielverzoek in Duitsland in 2004, dat onder de Dublin Verordening viel die wel rechtstreekse werking heeft.

Jurisprudentie waarin is bepaald dat de Overeenkomst van Dublin geen rechtstreekse werking had zijn bijvoorbeeld de volgende uitspraken:

- rechtbank Zwolle 9 september 1998, JV 98-201
- rechtbank Zwolle 23-2-2000, JV 00-165
- rechtbank Zwolle 18 april 2001, NAV 2001/351

Grief 2

Ten onrechte overweegt de rechtbank als in r.o. 2.6, 2.7 en 3

Toelichting:

Gielet op het voorgaande had de rechtbank het beroep gegrond behoren te verklaren en verweerder in de proceskosten behoren te veroordelen.

Petitum

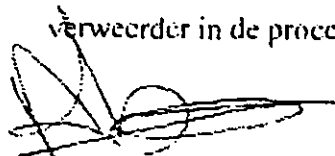
Verzocht wordt om

- het hoger beroep gegrond te verklaren,
- de beslissing van de rechtbank van 24 mei 2007 te vernietigen,
- de beschikking van de Minister/Staatssecretaris van 6 februari 2007, verzonden op 8 februari 2007, te vernietigen.

Hamerslag van Haren

Advocaten

- althans de zaak terug te verwijzen naar de rechtbank, en
- verweerder in de proceskosten te veroordelen.

A.M.J.M. Louwerse